

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.001/2021/8.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Izsó István ügyvéd cím5) által képviselt felperes1 (cím2) felperesnek a képviselő1 (ügyintéző: dr. Szőke Mihály ügyvéd, cím4) által képviselt Alperes1 (cím10) alperes ellen kötbér megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2020. december 9. napján kelt 62. M.70.057/2020/23. szám alatti ítéletével szemben az alperes által 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 120.000 (százhuszezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a felperes által lerótt 384.215 (háromszáznyolcvannégyezerkettőszáztizenöt) forint fellebbezési illetéket maga viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság irányadó tényállásként az alábbiakat fogadta el:

[2] Az alperes a felperesnél 2016. február 10. napjától állt munkaviszonyban. A felek között létrejött munkaszerződés 4. pontja versenytildalmi megállapodást tartalmazott akként, hogy a munkavállaló a jogviszony megszűnését követően nem jogosult munkaviszonyt létesíteni a munkáltató versenytársával, illetve a munkáltatóéval megegyező gazdasági tevékenységet folytató vállalkozásban részt venni, közreműködni Magyarország területén. A felek a versenytildalom ellenértékeként az alapbér egyharmadában határozták meg, a megszegésének jogkövetkezményeként 2.000.000 forint összegű kötbérben - és a juttatással fedezett 24 hónapot meghaladóan további havi 2%-ában - állapodtak meg.

[3] A felperes fő tevékenysége a 8690'08 FEOR számú egyéb humán egészségügyi ellátás volt, a cégjegyzékben további 74 tevékenység szerepelt, köztük a 8623'08 FEOR számú fogorvosi járóbeteg-ellátás. A felperes bevételeinek 99%-a képkalkotó diagnosztikai szolgáltatás nyújtásából eredt. Az alperes fogászati asszisztens szakképesítéssel rendelkezett,

majd - a felperes által támogatott - bővített sugárvédelmi képzésen vett részt. Az alperes a felperesnél röntgen asszisztens munkakört töltött be. Feladatát képezte a RTG és CT gépek beüzemelése, felvételek készítése, azok Admin rendszerben történő rögzítése, fenti gépek tisztán tartása, az esetleges problémák jelzése. A felperes gyakorlottabb röntgen asszisztens munkakört betöltő munkavállalói az alperest 6-12 hónapon keresztül betanították a felperesi gépek használatára, így arra is, hogy a felvételek minősége megfelelő legyen. Az alperes 2019. február 19. napján kelt felmondásával jogviszonyát 2019. március 21. napjával megszüntette.

[4] Az alperes 2019. március 25. napján munkaviszonyt létesített az IKft.1-vel (a továbbiakban: Kft.). A Kft. fő tevékenysége a 8623'08 FEOR számú fogorvosi járóbeteg ellátás, amely mellett a cégjegyzékbe további 8 tevékenység került bejegyzésre. Az alperes az új munkáltatónál fogászati asszisztens munkakört tölt be, amelynek keretében feladata - többek között - a fogászati kezelés körében előírt röntgen felvételek készítése és adminisztrálása.

[5] A felperes kereseti kérelmében a versenytilalmi megállapodás megszegése jogkövetkezményeként 1.322.682 forint (24 hónapra kifizetett) ellenérték és 3.480.000 forint kötbér megfizetésére kérte kötelezni az alperest 2019. június 7. napjától kamatokkal terhelt perköltsége megállapítása mellett. Álláspontja szerint az alperes a tilalmi időszakban a felperes versenytársánál létesített munkaviszonyt, amely a tulajdonosi összefonódás és a közös munkavégzési hely alapján összetéveszthető az Kft.2.-vel, amely szintén a felperes versenytársa. A Kft. versenytárs minőségét megalapozza, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett és ténylegesen is gyakorolt több tevékenységi körük megegyezik. Az Kft.2. (a Kft.-vel közös) honlapján megtalálható a fogorvosi kiértékelés nélküli röntgenfelvétel-készítés szolgáltatás nyújtása, továbbá a honlapon az alperes alkalmazottként megjelent. Az alperesi munkakörben ellátott tényleges tevékenység is megegyezik, mert az alperes képalkotást végez, ebben a körben irreleváns, hogy a felperesnél ezt a tevékenységet az alperes teljes munkaidőben, az új munkáltatónál pedig kiegészítő tevékenységként végezte. Emellett az alperes a felperesnél megszerzett magas szintű tudást, tapasztalatot kamatoztatja az új munkáltatónál. Az alperes mindezekkel sértette, de legalább veszélyeztett a felperes jogos gazdasági érdekeit. A korlátozás és az ellenérték arányosnak minősül, a versenytilalmi megállapodás területi és tárgyi hatályát a munkaszerződés tartalmazza, így a tiltott tevékenységi kör egyértelműen került meghatározásra.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte perköltsége megfizetése mellett. Álláspontja szerint az új munkáltató nem minősül a felperes versenytársának, mert a cégkivonat alapján a két munkáltató 1 tevékenységi köre azonos, amelyet azonban a felperes saját nyilatkozata alapján ténylegesen nem gyakorolt. Az új munkáltató cégjegyzékében nem szerepel a képalkotó diagnosztika, ezt a tevékenységet kizárólag fogászati kezelés részeként, nem önálló bevételszerző tevékenységként végzi. Az alperes által a Kft.-nél ellátott munkakör eltérő a felperesnél ellátott munkakörtól. A versenytilalmi megállapodásban foglalt korlátozás méltánytalan és eltúlzott volt, mert Magyarország területére terjedt ki, a felperes hetvenöt féle tevékenységére figyelemmel nem konkretizálta a tiltott tevékenységi kört.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 150.000 forint perköltséget, és megállapította, hogy a kereseti illetéket az alperes viseli.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 228. § (1) és (6) bekezdései és a munkaviszonyhoz kapcsolódó egyes megállapodások: a versenytilalmi megállapodásra és a tanulmányi szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok értelmezéséről szóló 1/2019. (V.20.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) alkalmazásával hozta meg.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint vizsgálta a két munkáltató tevékenységi köreit, üzletfeleit, termékeit és az alperes által a két munkaviszonyban betöltött munkakört. Megállapította, hogy a felperes és az alperes munkáltatójának a cégjegyzék szerint egy tevékenységi köre azonos, melyet a felperes ténylegesen nem gyakorol. A felperes képalkotó diagnosztikai szolgáltatás nyújtása keretében készít RGT és CT felvételeket, melynek célcsoportja a képfelvételeket felhasználó orvosi kör, és azok a természetes személyek, akik beutaló nélkül veszik igénybe a szolgáltatást. Az alperes munkáltatója szintén készít fogászati RGT és CT felvételeket, azonban nem önálló szolgáltatás nyújtásként végzi ezt, hanem a fogorvosi kezelés részeként, annak protokollja alapján. Tevékenységének célcsoportja a fogorvosi kezelést igénybe vevő páciensi kör. Az alperes a felperesnél röntgen asszisztensi munkakörben dolgozott, míg a felperesnél megszüntetett munkaviszonyát követően fogászati asszisztens munkakörben dolgozik. Az alperes nem az alperes munkáltatójával azonos telephelyen és részben azonos vezető tisztségviselőkkel működő Kft.2.-vel áll munkaviszonyban, melynek tevékenységi körei között szerepel a fogorvosi kiértékelés nélküli röntgenfelvétel készítés szolgáltatás. Az elsőfokú ítélet szerint a munkaszerződésben rögzített versenytilalmi megállapodás nem tartalmazta, hogy a felperes tiltotta volna a fogászati kezelést végző munkáltatónál való elhelyezkedést, és ezt tanúl és tanú2 tanúk vallomásai sem támasztották alá.

[10] A felperes törvényes határidőn belül előterjesztett fellebbezésében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés a) - d) pontjai alapján kérte a felülbírálati jogkör gyakorlását a másodfokú bíróságtól elsődlegesen a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy adjon helyt a felperes kereseti kérelmének, és kötelezze ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére. Másodlagosan a Pp. 381. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte.

[11] A felperes álláspontja szerint az alperes munkáltatója a versenytársa. A felperes az alperesnél fennállt munkaviszonya alatt megszerzett tudását, tapasztalatát, és a munkaköréhez kapcsolódó know-how-t hasznosítja jelenlegi munkáltatójánál, és ezzel sérti a felperes gazdasági érdekét. Felperes szerint fennáll továbbá annak veszélye, hogy az alperes a munkáltatójával olyan üzleti titkot és versenytilalmi megállapodással védett értéket közöl, melyet a munkáltató ügyvezetője a felperes versenytársának minősülő Kft.2.-nél hasznosít.

[12] A felperes szerint gazdasági érdekének sérelme abban az esetben is megvalósul, ha az alperes munkáltatója a képalkotó-diagnosztikai szolgáltatást nem önállóan, hanem kiegészítő jelleggel más főszolgáltatáshoz kapcsolódóan végzi, csak annak a körülménynek van jelentősége, hogy a tevékenység ténylegesen megvalósul. A felperes szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte tanúl tanúvallomását, mely szerint a röntgen asszisztensi munkakört betöltő munkavállaló munkaviszonya megszűnését követően fogászati asszisztensként elhelyezkedhet. A tanú vallomása azt támasztotta alá, hogy a versenytilalmi megállapodás

alapján semminemű képalkotó-diagnosztikai szolgáltatással kapcsolatos munkakör nem tölthető be a felperes versenytársánál. A felperes az alperes kérelmére egyedi mérlegelés alapján adhatott volna mentesítést a versenytilalmi megállapodásból eredő tartózkodási kötelezettség alól.

[13] A felperes hivatkozott a 1/2019. KMK véleményre, mely szerint a versenytársi helyzet tisztázása során a cégjegyzékben szereplő adatokat kell kiindulási alapnak tekinteni, azonban ellenbizonyításnak lehet helye. A felperes rámutatott, hogy az alperes maga nyilatkozott úgy, hogy a Kft.-nél a fogászati járóbeteg-ellátáshoz az orvosi protokoll szerint szükséges röntgen felvételeket készít.

[14] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását és az ítélet helybehagyását, és a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségben való marasztalását kérte. Az alperes álláspontja szerint a felperes és az alperes munkáltatója sem közvetlen, sem közvetett módon nem versenytársai egymásnak.

[15] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[16] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között, a Pp. 369. § (3) bekezdés a) - d) pontjában írt felülbírálati jogkörben eljárva bírálta felül.

[17] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta – az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó, lényeges eljárási szabályt nem sértett – és a bizonyítékokat a Pp. 279. §-ának megfelelően értékelte, az általa helyesen felhívott jogszabály alapján a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva utasította el a felperes keresetét.

[18] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében foglaltakra az alábbiakat emeli ki. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes és az alperes új munkáltatójának, a Kft.-nek a tevékenységi köre mindössze egy a 8623'08 FEOR számú fogorvosi járóbeteg-ellátás tekintetében egyezik meg, melyet a felperes nem gyakorol. A másodfokú bíróság megalapozottnak ítélte, hogy a felperes és a Kft. cégnyilvántartás adatai és a ténylegesen végzett tevékenységük alapján nem versenytársak, ezért fogalmilag kizárt, hogy az alperes megszegte a felperessel kötött versenytilalmi megállapodásban foglalt tartózkodási kötelezettségét. A másodfokú bíróság szerint a felek között létrejött versenytilalmi megállapodás szempontjából nem releváns, hogy az alperes munkáltatójának ügyvezetője vezető tisztségviselő a felperes versenytársának minősülő Kft.2.-nél is, mellyel az alperes nem áll munkaviszonyban.

[19] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte és értékelte tanú tanú vallomását, amely nem támasztotta alá, hogy az alperes megszegte volna a versenytilalmi megállapodásban foglalt feltételeket.

[20] Mindezekre tekintettel a felperes fellebbezésében előadottak az ítélet megváltoztatására nem adnak okot, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyes

indokai alapján helybenhagyta és a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[21] Az ítélet indokolása a Pp. 386. § (4) bekezdés második fordulatában foglaltakon alapul.

[22] A másodfokú bíróság az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. § (1) bekezdésére utalva kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjából álló perköltség viselésére. A munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés alapján állapította meg a másodfokú bíróság az alperes által becsatolt költségjegyzék szerint azzal, hogy a megállapított munkadíj áfát tartalmaz.

[23] A felperes a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles a fellebbezési illeték viselésére, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdés a) pontja figyelembevételével állapította meg a másodfokú bíróság a 4.802.682 forint pertárgyérték alapján.

A felperes a fellebbezési illetéket leróttá.

[24] A Pp. 365. § (1) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2021. május 11.

Dr.Sarmon Hedvig s.k.
Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke
bíró

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró